

Az egyetemi reform megvalósításának kérdéseiről

tanácskozott a tudományegyetem párt-végrehajtóbizottsága

A József Attila Tudományegyetem párt-végrehajtóbizottsága legutóbbi ülésén megtárgyalta az egyetemi reformmunkálatok helyzetét és problémáit. A vitában felszólalt Kertész László, az MSZMP Központi Bizottsága tudományos és kulturális osztályának munkatársa, Szógi István, a szegedi pártbizottság osztályvezetője, dr. Márta Ferenc, az egyetemi pártbizottság titkára, dr. Antalffy György, a tudományegyetem rektora, dr. Fodor Géza rektorhelyettes, Várkonyi Zoltán, az egyetem KISZ-titkára, dr. Kalocsai Dezső, dr. Korom Mihály, dr. Gilde Ferenc docensek, valamint dr. Gyula Károly, dr. Papp Ignác és dr. Nagy Károly adjunktusok.

Sok-sok javaslat

Az egyetemi reform munkálatairól a végrehajtó bizottság megállapította, hogy azok a két év előtti kezdettől a Művelődésügyi Minisztérium ütemtervének megfelelően folynak és a végrehajtáshoz a reformbizottságoknak a párt- és szakszervezetek egyaránt jelentős segítséget nyújtottak. Jórészt ennek köszönhető, hogy a reform megvalósításának munkáiban egyre több vesznek részt. Az aktivitás fokozódását bizonyítja az anketák, közös tanszéki értekezleteken résztvevők nagy száma és a sok érdekes, hasznos hozzászólás valamint a rokon tanszékkel kötött egyre mélyülő kapcsolatok. Az eddigi munka egyik legfigyelemre méltóbb eredménye, hogy az oktatási reformra vonatkozó irányelvekkel az oktatók szinte kivétel nélkül minden tekintetben egyetértenek. Ez akkor is jelentős, ha a gyakorlat szempontjából egyesek még nem mindenütt egységesek az elgondolások.

Számos korszerűsítés

A reform jelenlegi szakaszában a tantervek és a programok kidolgozása a legfontosabb feladat. Az ezekre vonatkozó javaslatokat az egyes tanszék alakítják ki, végleges formájukat pedig több egyetem véleménye alapján határozzák meg. Eppen ezért nehéz,

bonyolult munka ez, gyakran összeütköznek a vélemények, s emiatt nem egyszer elkedvetlenedés is tapasztalható az oktatók körében. A tantervek és a programok összeállítására azonban a nehézségek ellenére is általában eredményesen folyik az egyes karokon és sok új, a reform szellemének megfelelő kezdeményezést dolgoztak ki. A marxizmus-leninizmus oktatásában például — az eddigi egységes tematikával szemben — az egyes karok arcúlatának megfelelő tematikát állítottak össze. Emellett az oktatás korszerűsítésének szellemében olyan új filozófiai problémák tárgyalását is felvették az anyagba, amelyek korábban nem szerepeltek. Foglalkoznak például a modern természet-tudomány filozófiai problémáival és a mai burzsoá filozófia bírálatával. Ez a problematika eddig szétszórtan szerepelt az anyagban, most összefoglalt kapnak belőle a hallgatók. Hasonló korszerűsítési kezdeményezésekkel természetesen más tanszék munkájában is találkozunk.

Mindemellett a reformmunkálatok jelenlegi szakaszában több olyan probléma jelentkezik, amelyek akadályozzák, gátolják a tantervek és a programok ütem szerinti kidolgozását. Az egyik ilyen probléma az úgynevezett szaktárgyi soványizmus. Vannak oktatók, akik szinte egyáltalán nem akarnak tudomást venni a tananyag csökkentésének következményéről, illetőleg azt tartják, hogy az csak más szakokra vonatkozik, az övékre nem. Az ilyen alapokon született tantervek és programok aztán heves vitákat váltanak ki, javításra, átdolgozásra szorulnak. Ez időbe, méghozzá nem is kevés időbe kerül, s végeredményben gátolja azt, hogy a reformnak ez a szakasza is az ütemtervnek megfelelő megfelelő időben lebonyolódjék.

Következik:

a megvalósítás ideje

Sok jel mutat arra, hogy a budapesti és vidéki egyetemeknek az a munkára serkentő egyenjogúsága, amellyel a reform kidolgo-

zásához hozzákezdtek, most, a munka befejező szakaszában; nem teljes és nem minden tekintetben zavartalan. Több jeltől úgy tűnik, mintha a budapesti egyetem akarnák átvenni a döntőbíró szerepét, a végső szó kimondásának jogát. Ez önmagában még nem lenne rossz. Az úgy szemponjtól mindegy, hol mondják ki a végső szót. Csak hogy a vidéki egyetemeken néha úgy érzik, hogy a budapestiek végső döntéseikben nem mindig elvi, hanem néha szubjektív alapon mondják ki az utolsó szót. Ez fékezi a munka lendületét.

A reform jelenlegi szakaszában az egyetemi pártbizottság és az alapszervezetek arra törekcsenek, hogy a zavaró tényezőket megszüntessék. Azt akarják biztosítani, hogy ez a mostani szakasz rendben lezáruljon és az új tantervek és programok alapján az oktatók a reform irányelveit a gyakorlatban is megvalósítsák.

NÉGY ÉVTIZED

a dalosmozgalomban

A szegedi dalosmozgalom idén 100 éves. Az énekesek, kórustagok közül kevesen mondhatják el magukról, hogy a százszentendős múltban több évtizedes szerepléssel vettek részt. Fehér András nyugdíjas azonban több mint 40 esztendeje tartozik a szegedi dalosmozgalomhoz, pontosabban a munkásénekkarhoz, amely ma az Általános Munkásörös nevet viseli és

országos megbecsülést vívott ki

magának. — Enekkari szereplésem elválaszthatatlan munkásmozgalomtól — emlékezik vissza a ma is aktív énekkari tag, Fehér András.

— A Maros utcai munkásotthon épületében, a volt Kovács-féle asztalosműhelyben voltam inas. Ebben a műhelyben minden dolgozó szervezett munkás volt. A tanuló — köztük én is — korán megismerkedtek a mozgalommal. A munkásotthon gondnoka ugyanis apró feladatokkal bízott meg, amelyeket időben és pontosan teljesítettem. Később a mozgalom ifjúsági csoportjához tartoztam, majd rendszeres olvasója lettem a munkásotthon könyvtárának. Az idősebb munkások arra ösztönöztek bennünket, hogy tanuljunk. Egy alkalommal látam szerepelni az Általános Munkás Dalegyletet. Ez annyira magával ragadott, hogy attól fogva én is eljártam a próbákra és

végleg tagja lettem a kórusnak.

— Akkor persze — folytatta — nem úgy zajlottak le a szereplések, mint ma. Pénze az énekkarnak nem volt. Tagdíjat fizettünk, hogy fennartsuk az együttest. A vidéki szerepléseken pedig úgy tudunk részt venni, hogy gyűjtést rendeztünk. Volt úgy, hogy nagy bérházakban kiírtuk a névjegyzékből a szimpatikus neveket, azután udvarias levélben kértünk

Válaszolnak az illetékesek

Csönd lesz a Rákóczi utcában

Február 28-i számunkban cikket közöltünk *Egy utca nyugalmáért* címmel, melyben a Rákóczi utca lakóinak jogos panaszát ismertettük, azt, hogy pihenésüket zavarja a Szerszámkovács Ktsz munkatelepeinek zaja.

A KISZÖV a cikkel kapcsolatban a következő választ küldte szerkesztőségünknek: A Szegedi Szerszámkovács Ktsz Rákóczi utcai telepe valóban zajos és a környék lakóinak panaszja jogos. A KISZÖV mintegy két éve foglalkozik egy nagyobb arányú beruházás megvalósításának gondolatával, melynek eredményeként ez az ipartelep a külső ipari övezetbe kerül. Remény van arra, hogy a beruházás első részletét még idén megvalósíthatják, s ebben az esetben legelőször a zajos, dübörgést okozó gépeket fogják az új telephelyre áthelyezni. A szövetkezet éjszakai műszakot nem tervez, így a Rákóczi utca lakóinak nem kell aggódniuk, hogy éjszakájuk is nyugtalan lesz.

Lesz-e üzletház Szatymazon?

A SZATYMAZI földművelőszövetkezet üzletét még jókarral sem lehet korszerűnek mondani. Különösen az élelmiszerbolt kívánna meg a korszerűsítést, bővítést. Havonta átlagosan 200 ezer forint forgalmat bonyolít le, a nyári hónapokban pedig a 400 ezer forint határán mozog. A szatymazi asszonyok szerencsés esetben intézik csak el fél óra alatt a vásárlást, mert nem ritkaság, hogy egy-másfél órát töltenek el várakozással. Hogy közben mit mondanak a földművelőszövetkezetre, el lehet képzelni.

Mit csinál a szövetkezet vezetősége?

Végre-valahára elérte, hogy másfél milliós hitelt biztosítsa az állam új üzletház építésére, ha... Es itt kezdődik a vezetőség problémája. Lesz hitel az építkezéshez, ha a tagság, a falu ennek a másfél milliós 15 százalékát társadalmi munkában és részjegyek jegyzésében biztosítja.

Nyolc-tíz évvel ezelőtt már eljutott ideig a földművelőszövetkezet. És akkor a tagság, a falu részvételége miatt más községnek jutott az üzletház. Kistelekeknek.

Most is mintha ettől lehetne tartani. A március 17-én meghirdetett küldöttgyűlésen — ahol az építkezést, a társadalmi hozzájárulás megszervezését kellett volna megbeszélni, megszavazni — a küldöttek olyan kevesen jelentek meg, hogy szavazatképtelenek voltak.

APRILIS betedik a hiányzókat meg újra a küldöttgyűlést. Elképzelhető, hogy a szatymazi emberek, akiknek közel ötmillió betétjük van a szövetkezeti takarékbankban, akik gyümölcsök értékesítésén modern átvétellepet kaptak, akiknek most épül egy nagy kultúrház, hagyják, hogy ismét más községnek jusson a nekik megszavazott beruházási hitel?

Rá kell, hogy jöjjenek: adni is kell valamit azért, hogy kapjanak. Hisz nem másnak, maguknak adnak végeredményben. Üzlethez szétzört, börtöl helyiségek. Egetően kellene az új üzletház. Rajtuk múlik, hogy felépüljön.

Miklósi Laura

Az olvasó írja

Áldozatkész tanítónő

Régebben nálunk gyengén működött a nőtanács. A tél folyamán újjászervezték és a vezetőségbe bekapcsolódott a kistelekekfelettségi iskola tanítónője is. Megszervezte a színjátszó csoportot asszonyokból, KISZ-fiatalokból egyetesen színdarabot rendezett. Mindennapi munkája mellett, hétköznap este és vasárnap délután tanította a szerepeket és a táncokat. Sok áldozatos munkájába került ez a feladat, de egy-egy jól sikerült próba után velünk, szereplőkkel, együtt örült.

Eddig az iskolában és a feketehalmi KISZ-szervezet kultúrtermében rendeztünk előadást. A nagy létszámú közönség sok tüsszelte ki tejesét, és bizunk abban, hogy a mi tanító népink továbbra is ilyen odaadóan foglalkozik velünk, a feketehalmi tanyavilág lakosainak öröme.

Papp Teréz

Ki mit tud?

— az egyetemeken

Pénteken este, a vasutas szakszervezet Petőfi Sándor Művelődési Házában nagyszámú és lelkes közönség előtt rendezték meg a József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem, a Tanárképző Főiskola, valamint a Tanítóképző Főiskola hallgatói részére meghirdetett *Ki mit tud?* vetélkedőt. A három óra hosszúságú vetélkedő mintegy 50 fiatal lépett fel csoportos vagy egyéni produkcióval. A legnagyobb közönségsikert a táncczenekarok aratták. Felhívó volt, hogy a Tudományegyetem tehetséges műkedvelő művészei közül kevesen neveztek be a versengésre.

A vers és próza előadása kategóriájában Gellén Éva, a Tanítóképző Főiskola, Radics János és Bazsó Mária, a József Attila Tudományegyetem és Dobos Mária, a Tanárképző Főiskola hallgatója volt a legjobb. Az énekesek közül Horváth Éva tanárképző főiskolai és Nyitrai Endre, tanítóképzés hallgató bizonyult a legjobbnak. Budai Mária, a Felsőfokú Tanítóképző és Palotai János, az Orvostudományi Egyetem hallgatója a zenés szövegtánc között szerepelt meg az első, illetve a második helyet. A zsűri első díjjal jutalmazta a József Attila Tudományegyetem táncczenekarát és tánccsoportját, második díjjal a Felsőfokú Tanítóképző táncczenekarát és az Orvostudományi Egyetem zenekarát, harmadik díjjal Bene Jánost, a József Attila Tudományegyetem hallgatóját.

Kárpitozott bútorok

javítását, átdolgozását, áthúzását;

lakásberendezések,

szalonok átdolgozását és mindennemű asztalosjavítást vállalunk. A bútorok elszállításáról, hazaszállításáról gondoskodunk. Felszabadulás Asztalos Kárpitos Lakásberendező Ktsz javítóosztálya Szeged, Károlyi u. 3. sz. 25790 S

FIGYELEM!

Gépkocsi- és vonatkodási munkákat, tüzelőbehordást, vállalati és magántakarítást, kertészt és egyéb

munkát vállal

április elsejétől kezdve az

UNIVERSÁL KTSZ

S 25691

Gogol u. 28. Tel.: 31-21

A NIVÓ FAIPARI ÉS JÁTEKKESZÍTŐ KSZ

a lakosság szolgálatában vállal

elsőrendű kivételben

SZOBAFESTEST

EPÜLETMÁZOLÁST

BÚTORFENYEZEST

Kossuth Lajos sugárút 5. szám alatti

Telefon: 51-93

AUTO-, MOTORKERÉKPÁR- ÉS KERÉKPÁRFENYEZEST, DUCCOZÁST

Kossuth Lajos sugárút 67. sz. alatti Telefon: 30-91

S 25424

Juhász Gyula 80. születésnapjára

Megjelenik a költő összes művei kritikai kiadásának első három kötete

Juhász Gyula születésének 80. évfordulójára megjelenik a könyvesboltokban a költő összes művei kritikai kiadásának első három kötete. A magyar klasszikusok művei szövegkritikai kiadásorozatát elindításának megítélésétől kezdve az Akadémiai Kiadó vállalta magára az elmúlt években, s most a Juhász Gyula-sorozat megindításával igen jelentős állomáshoz érkezett el.

Ebből az alkalomból tegnap, Budapesten az Akadémiai Kiadóban tájékoztatták a magyar sajtó képviselőit az első három kötet megjelenésének körülményeiről. Szabolcsi Miklós, a Magyar Tudományos Akadémia Irodalomtörténeti Intézetének osztályvezetője rámutatott, hogy ez az első szövegkritikai kiadás, amely nem a fővárosban, hanem Szegeden készült. Szegeden szerkesztette és szerkesztő továbbra is Péter László, a Somogyi Könyvtár tudományos kutatója, a sajtó alá rendezésben pedig közreműködött Ilia Mihály, a József Attila Tudományegyetem tanársegéde. Nagyon szép és tudományos szempontból is jelentős munkát vállaltak magukra, hiszen már az első három kötet is Juhász Gyula életművének minden eddiginél teljesebb gyűjteménye: csaknem kétezer költői alkotást tartalmaz, köztük 71 ismeretlen és 298 elfelejtett verset. Hangsúlyozta, hogy a nagyszabású, s kronológiailag is újat hozó kiadás óriási munkát igényelt, s a fiatal szegedi tudósok minden elismerést megérdemelnek. Az Akadémiai Kiadó is kitett magáért. Diszkrét, hogy olyan különleges papírral és olyan felületen készítsék a köteteket, amelyben a szövegkritikai kiadás még nem jelent meg eddig.

Egyébként úgy tervezik, hogy a jövőben gyors egymásutánban hagyja el a nyomdát Juhász Gyula életművének többi alkotása is.